

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (دين)

احكام دين ۲

جلسه ۶۴

استاد وافى

طلب کاران میت:

۱. در صورتی که مدیون فوت شود و ترک‌هایش از اداء دیون قاصر بوده و به آنها وافى نباشد، تمام طلبکاران وی، در عرض هم و با یکدیگر مساوی می‌باشند، ولی اگر ماترك او به قدر دیون باشد، به عقیده مشهور صاحب عین نسبت به آن از دیگر طلبکاران اولی بوده، فلذا می‌تواند عین متاعش را بردارد، و اگر چه دیگران راضی به آن نباشند.
۲. ابن جنید رحمته الله می‌فرماید: صاحب متاع اختصاص به آن داشته، و بر دیگران مطلقاً مقدم است، چه ماترك میت وافى به دیون بوده و چه به مقدار آنها نباشد.
۳. اگر صاحب متاع در وقت مطالبه ثمن از مفلس، ملاحظه کرد که وی آن را ناقص و معیوب کرده می‌تواند، همان معیوب را برداشته و به مقدار نقصی که بر متاع وارد شده، با دیگر طلبکاران شریک شود.
۴. اقرار مفلس در حال تفلیس نسبت به عین، مسموع نیست؛ زیرا حق غُرماء به اعیان اموالش تعلق می‌گیرد، ولی اگر اقرار نمود که به دیگری بدهکار است، این اقرار از او مسموع و مقبول می‌باشد. ولی مُقرّله در اموالی که موجود است با دیگر طلبکاران شریک نیست، بلکه مال موجود، میان طلبکاران تقسیم می‌شود. مرحوم شیخ الطائفه فرموده: اقوی آن است که در اقرار به عین مُقرّله با غُرماء شریک می‌شود.
۵. مفلس از تصرفات ابتدائی در عین اموالش ممنوع است. البته منظور تصرفاتی است که منافی با حق طلبکاران باشد.